

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116011314
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3116011314.2

Uznesenie

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 4T/86/2016 zo dňa 11. júla 2019 bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 285 písmeno b) Trestného priadku sa obžalovaný Z.. B. Q. O., narodený X. júla XXXX, oslobodzuje spod obžaloby na tom skutkovom základe, že ako oznamovateľ dňa 08.03.2015 v čase o 23:47 hodine zaslal elektronickou poštou z adresy Q..O. na adresu podateľne Okresnej prokuratúry v Trenčíne správu, v ktorej uviedol, že počas odovzdávania jeho maloletej dcéry prišla namiesto súdom určenej matky maloletej jej babka B. E., trvale bytom R., S. XX, ktorá maloletú vytrhla z jeho auta, pričom nevzala z auta aj jej veci a počas nariekania maloletej sa B. E. mala vulgárne vyjadrovať na jeho adresu, pričom k správe priložil videozáznam, na ktorom je zachytená jeho maloletá plačúca dcéra na rukách B. E. a v správe požiadal prokuratúru, aby vyhodnotila situáciu zaznamenanú na videozázname z pohľadu možného zneužívania maloletej, respektíve týrania zverenej osoby a ohrozenia mravnej výchovy, a to napriek tomu, že B. E. maloletú K.K., narodenú XX.XX.XXXX, z auta dňa 08.06.2014 vzala bez akéhokoľvek násilia a maloletá začala plakať iba preto, že nemala svoje veci a tieto jej okamžite nechcel podať práve obvinený, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal včas písomne odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného. Dodatočne prokurátor podané odvolanie odôvodnil. V úvode dôvodov poukázal na obsah výrokovkej časti napadnutého rozsudku a na to, že proti tomuto rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovaného, poukázal na skutkové okolnosti prípadu a podstatu dôvodov napadnutého rozsudku okresného súdu. Ďalej uviedol nasledovné:

„S uvedeným záverom súdu však nie je možné sa stotožniť.

Obžalovaný Z.. B. Q. O. v priebehu hlavného pojednávania okrem iného vypovedal, že pri zaslaní záznamu okresnej prokuratúry sa s nikým neradil a postupoval podľa poučenia nachádzajúceho sa na stránke okresnej prokuratúry. Pokiaľ mal špecifikovať, prečo pripis k zaslanému záznamu formuloval tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby, k tomu doplnil, že zo strany matky a starej matky E. vznikali zámerné situácie, keď táto bola použitá ako nástroj. Podstata incidentu z 08.06.2014 tkvie vtom, že po ukončení styku chcel E. odovzdať jej matke a nie starej matke. Na priebehu odovzdania E. sa chcel dohodnúť s jej matkou, ale jej stará matka do toho zasahovala, keďže ho nemá rada. Počas odovzdávania E. vtrhla do auta obžalovaného, E. vytrhla z autosedačky a zobrala ju na ruky. S odstupom času má za to, že celá záležitosť sa mala riešiť inak, avšak prístup starej matky chcel dať vyhodnotiť, keďže disponoval záznamom, na ktorom bolo počuť starú matku vulgárne nadávať. Potvrdil teda, že záznam zaslal Okresnej prokuratúre Trenčín tak, ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby. Nenapadlo ho, ako inak to mal riešiť, trvá však na tom, že E. bola z autosedačky starou matkou vytrhnutá. Pokiaľ

sa mal vyjadriť, prečo sa obrátil na prokuratúru, uviedol, že nadobudol pocit, že mohla byť ohrozená mravná výchova E., resp. konaním poškodenej mohlo dôjsť k jej týraniu, keďže aj v minulosti dochádzalo opakovane k nevhodnému správaniu sa poškodenej. Mal teda najmä obavu o E.. Záznam na okresnú prokuratúru zaslal s odstupom dvoch rokov od incidentu preto, lebo vnímal dlhodobé pôsobenie starej matky na E., táto ňou bola manipulovaná. Záznam okrem okresnej prokuratúry zaslal aj Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky.

V priebehu hlavného pojednávania bol oboznámený kamerový záznam z odovzdávania E. predložený obžalovaným ako prílohu podania Okresnej prokuratúry Trenčín, pričom sa jedná o pohľad z ulice smerom na dom a na zázname vidieť rodinný dom a časť vozidla, poškodenú, ktorá má na rukách E., ktorá plače, nachádzajú sa za plotom rodinného domu. Neskôr vidno aj obžalovaného na druhej strane plotu. Je zrejmé, že poškodená sa s obžalovaným cez plot háda, nie je však rozumieť, o čom. E. plače až kričí, zadúša sa. Potom príde von z rodinného domu S. E.. Medzitým poškodená E. položí na zem, E. beží k bráne, stále plače a kričí. Potom za ňou príde poškodená a zas niečo hovorí obžalovanému.

Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu bol obžalovaným predložený kamerový záznam, ktorý bol taktiež na hlavnom pojednávaní oboznamovaný, z ktorého je zrejmé, že kamerový záznam bol nasnímaný na kameru nachádzajúcu sa vo vozidle obžalovaného, pričom je viditeľný i začiatok incidentu, keď sa obžalovaný telefonicky s matkou E. domáha, aby E. prišla prevziať jej matka a nie poškodená. Poškodená následne odmietajúc ďalšie dohadovanie sa s obžalovaným otvára zadné dvere jeho vozidla a z detskej autosedačky sa chystá vybrať E.. Obžalovaný ďalej telefonuje a zároveň sa s ním rozpráva aj poškodená. Keď poškodená začne E. vyberať z autosedačky, tá zamrnie, pričom obžalovaný dodá, aby poškodená E. nebrala, nakoľko nechce ísť. Obžalovaný pritom stále telefonuje s matkou E., dožaduje sa jej prítomnosti, pričom poškodená slovne reaguje na prebiehajúci telefonát. Poškodená následne berie E. z autosedačky, tá sa ešte v aute rozplače, a dáva si ju plačúcu na ruky. Potom poškodená s E. na rukách zatvára dvere a odchádza. Obžalovaný vychádza z auta s tým, že E. tam má ešte veci, zatvorí dvere a kráča k rodinnému domu pred bránku. Po chvíli opätovne počuť plač dieťaťa a žena s ním na rukách sa vracia k bránke rodinného domu. Nasledujú udalosti z videozáznamu predloženého Okresnej prokuratúry Trenčín.

Podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona sa prečinu krivého obvinenia dopustí ten, kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Trestný čin krivé obvinenie predpokladá úmyselné konanie, čiže vedomé nepravdivé oznámenie skutkových okolností, najmä kedy, ako a kde mal byť trestný čin spáchaný a kto je jeho páchatelom. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v nepravdivom obvinení konkrétnej nevinnnej osoby zo spáchania určitého trestného činu. Spravidla bude také obvinenie vo forme trestného oznámenia smerovaného orgánu činnému v trestnom konaní, ktorého forma je irelevantná.

Pre naplnenie znakovej skutkovej podstaty trestného činu krivého obvinenia nie je relevantné či sa krivo obvinená osoba o tomto lživom obvinení dozvedela, či bolo voči nej začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie respektíve či bolo trestné stíhanie odmietnuté, ale dôležité je, že páchatel iného lživo obvinil v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie.

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatela sa pri subjektívnej stránke vyžaduje úmyselné zavinenie. Z hradiska subjektívnej stránky musí páchatel chcieť alebo si byť aspoň vedomý toho, že iného lživo obviňuje z trestného činu a byť s tým uzrozumený a súčasne chcieť alebo byť aspoň uzrozumený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto osoba trestne stíhaná.

Krivým obvinením je konanie páchatela, ktoré môže byť podkladom k trestnému stíhaniu nevinnnej osoby (NR 5 Tz 65/1979).

V kontexte množstva podaní, ktoré adresoval obvinený na osobu B. E. rôznym inštitúciám (tak ako to vyplýva z podania menovanej zo dňa 09.05.2016) aj s poukazom na obsah podania zo dňa 08.03.2015 a skutočnosť v ňom uvádzaných, obžalovaný Z.. art. Q. O. musel byť minimálne uzrozumený so skutočnosťou, že svojím konaním a závažnosťou informácie, ktorú adresoval Okresnej prokuratúre Trenčín, môže spôsobiť trestné stíhanie osoby B. E..

Obžalovaný Z.. art. Q. O. zaslal na Okresnú prokuratúru Trenčín podanie spolu s videozáznamom, kde situáciu vnímal ako týranie prípadne iný trestný čin, pričom už v čase podania dňa 08.03.2015 mal vedomosť a taktiež mal k dispozícii videozáznam, na ktorom je zachytený celý priebeh skutku, a teda aj situácia, že poškodená maloletú dcéru obžalovaného z detskej sedačky nevytrhla. Obžalovaný zaslal predmetné podanie s videozáznamom na prokuratúru a ako sám uviedol počas hlavného pojednávania aj na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky a nie na iný orgán, čím vlastne chcel dosiahnuť trestné stíhanie poškodenej B. E.. Obžalovaný dokonca zaslal len výňatok z celého videozáznamu, pričom mal k dispozícii celý videozáznam.

Obžalovaný v priebehu hlavného pojednávania uviedol, že predmetné podanie zaslal na prokuratúru, lebo mal obavu o E.. Vzhľadom na uvedené vyjadrenie obžalovaného sa javí minimálne zvláštne, že dňa 08.03.2016 zaslal na prokuratúru predmetné podanie, pričom vedel, že na videozázname je zachytená situácia zo dňa 08.06.2014, a teda podanie, ktoré odôvodňuje obavu o svoju maloletú dcéru, zaslal až so značným časovým odstupom. Aj v uvedenej skutočnosti je zrejмый jednoznačný motív a úmysel obžalovaného privodiť trestné stíhanie poškodenej.

V uvedenej veci nie je možné sa stotožniť s odôvodnením okresného súdu, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom, nakoľko som toho názoru, že súd nesprávne a jednostranne vyhodnotil dôkazy zabezpečené.

Subjektívna stránka žalovaného trestného činu, a to prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona bola naplnená, nakoľko obžalovaný Z.. art. Q. O. zaslal predmetné podanie, kde poukazuje na možné "zneužívanie maloletej, týranie zverenej osoby a ohrozovanie mravnej výchovy" priamo na prokuratúru spolu s výňatkom z videozáznamu udalosti, pričom už v čase podania mal k dispozícii celý záznam udalosti a vedel, že sa jedná o udalosť zo dňa 08.06.2014, čím chcel dosiahnuť trestné stíhanie poškodenej resp. bol minimálne uzrozmnený so skutočnosťou, že svojim konaním a závažnosťou informácie, ktorú adresoval prokuratúre, môže spôsobiť trestné stíhanie poškodenej B. E..

Preskúmaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Trenčín v kontexte s vyššie uvedenými skutočnosťami som dospela k záveru, že prvostupňový súd do odôvodnenia svojho rozhodnutia pojal zásadne tie skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného a neprihliadol k tým skutočnostiam, ktoré majú vplyv na celkové posúdenie a zistenie skutkového stavu, teda sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, odvolaciemu Krajskému súdu v Trenčíne navrhujem: Podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T 86/2016 zo dňa 11.07.2019, a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajoby. V písomnom vyjadrení obhajoba uviedla nasledovné:

„Okresný súd v Trenčíne ma dňa 11.07.2019 oslobodil v trestnej veci, ktorú viedol pod spisovou značkou 4T/86/2016 z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom.

Dozorový prokurátor proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie. Využívam možnosť a v krátkosti sa vyjadrujem k hodnoteniu správnosti podaného opravného prostriedku.

Súd prvého stupňa správne pri tvorbe svojho záveru poukázal, že pri právnej kvalifikácii trestného činu je potrebné starostlivo analyzovať všetky štyri znaky skutkovej podstaty. Dozorový prokurátor neprihliada na subjektívny znak - zavinenie, ktoré je determinujúce. Zavinenie možno preukázať subjektívnymi a objektívnymi okolnosťami prípadu, pričom konkrétnou analýzou zabezpečených dôkazov je nutné prihliadnuť na tvrdenie súdu prvého stupňa, že ľživým obvinením treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal a že krivé obvinenie sa môže týkať len trestného činu. Z hľadiska subjektívnej stránky musí páchatel chcieť alebo si byť aspoň vedomý toho, že iného ľzivo obviňuje z trestného činu a byť s tým uzrozmnený a súčasne chcieť alebo byť aspoň uzrozmnený s tým, že v dôsledku jeho obvinenia bude táto osoba trestne stíhaná. Pri posudzovaní viny páchatel a trestného činu krivého obvinenia podľa § 345/ Trestného zákona nestačí sa zaoberať len otázkou, či osoba, ktorú páchatel obvinil, skutočne spáchala trestný čin, prípadne, či bola zaň stíhaná a odsúdená, ale orgány činné v trestnom konaní musia zároveň preukázať, že si páchatel bol vedomý toho, že inú osobu obviňuje nepravdivo. Zavinenie ako podstatná zložka subjektívnej stránky trestného činu je vybudovaná na zložke

vedomostnej (intelektuálnej) a zložke vôľovej. Vôľovou zložkou sa rozumie predovšetkým chcenie, ale aj uzrozumenie. Ja som si nebol vedomý skutočnosti, že obviňujem inú osobu nepravdivo. Je potrebné súhlasiť so súdom prvého stupňa, že skutkový dej uvedený v obžalobe nemôže byť stíhaný, či iným trestným činom, nakoľko absentujú jeho obligatórne formálne znaky, a to objektívna stránka skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia a subjektívna stránka skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia, čo v odvolaní dozorová prokuratúra doslova prehliada.

Súd prvého stupňa v svojom rozsudku, ktorým ma oslobodil správne rešpektoval základné práva a slobody a správne svoje rozhodnutie vyložil a uplatnil tak, aby bola zachovaná ich podstata a zmysel. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolaciemu súdu navrhujem, aby odvolaniu prokurátora nevyhovelo a potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne dvomi podaniami vyjadrila poškodená. Vo svojich vyjadreniach uviedla nasledovné:

„K vyjadreniu R. O. na súde som sa už opätovne vyjadrovala. V prvom rade vyjadrujem nesúhlas s rozhodnutím Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. júla 2019 v Trenčíne, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie obvineného R. O., nakoľko bolo „nepochybné“, že sa skutok nestal. Naďalej trvám na svojej výpovedi, že to video nebolo natočené náhodou, ale celú situáciu R. O. vyprovokoval zámerne. Zákernejšie je to o to viac, že jeho nepravdivý výklad celej situácie je privodiť mi trestné stíhanie. Tvrdím, že to jeho video nie je kompletne, aj keď hovoril, že na súde 11.7.2019 ho doložil. Nezhoduje sa s videom môjho syna. Nepočuť na ňom cez srdcervúci plač E. výkriky "daj mi moje veci". Jeho vyhlásenia: "To je učiteľka, tú by mali vyhodiť zo školstva" nesvedčia o tom, že mi nechcel ublížiť. Nikde sa nespomína aj napriek mojim výpovediam, že poslal udanie aj na školstvo, že týram v škole žiakov. Často spomína, že som sa vulgárne vyjadrovala. To nie je pravda. Vulgárne sa vyjadroval on a je zaujímavé, že na jeho videu z auta to nie je počuť. Nepočuť tam tiež upokojujúce slová moje a môjho muža: "Neplač, kúpime ti nový ruksak". Ten som v aute "nezabudla".

Pri každej návšteve pred našim domom pri preberaní E. si otočí kameru na náš dom. Na používanie kamier v autách vydal Úrad na ochranu osobných údajov v roku 2014 aspoň metodické usmernenie, ktoré bolo koncom roka 2015 doplnené a aktualizované. Čo hovorí? Citujem: "Takouto kamerou nemožno niekoho cielene sledovať. Pritom takýto záznam by nemal byť archivovaný dlhodobo, ak sa nepoužije, najneskôr po 15 dňoch by mal byť vymazaný. Navyše nesmie byť poskytnutý tretej strane, ani iným spôsobom vrátane publikovania na internete - zverejnený. Zverejnením takéhoto záznamu napríklad na spravodajskom serveri nesmie dôjsť k zásahu do práva snímanej osoby na ochranu osobných údajov, alebo práva na ochranu osobnosti. Vysvetľuje advokát Z. D." Citujem z článku Z. M. - Pozor na kamery.

O. ešte pred zaslaním videa na Generálnu prokuratúru a Sociálny úrad zasiela i toto video dcériným kamarátkam cez internet. Jej kamarátka F. D. dcére to jeho video preposlala. Jej telefón XXXXXXXXXXXX.

Ďalšia kamarátka Z. F. sa dcére pri stretnutí v tento rok v auguste priznala, že dostala to video tiež. Komu všetkému to ešte poslal? Naposledy video použil O. k žiadosti 10.6.2019 (5 rokov starý záznam) čiže v čase prebiehania súdneho pojednávania}. Pani Dr. E. pracujúcu vo výskumnom ústave detskej psychológie a patopsychológie v Bratislave požiadal o vyjadrenie k incidentu preberania dieťaťa jej starou matkou a priložil k žiadosti video z roku 2014. Toto vyjadrenie som chcela doložiť do spisu na súdnom pojednávaní 11. 7. 2019, ale obhajca R. O. to rázne odmietol ako "neprípustné".

R. O. opäť zavádzal a prehlasoval pred psychologičkou, že dieťa bolo týrané. 17. 7.2019 som pridala do spisu doplnujúce vyjadrenie, ktoré odmietol jeho obhajca ako neprípustné.

V mojej žalobe som požadovala len ospravedlnenie a očistenie svojho mena od obľudných obvinení, lenže on v tom pokračuje ďalej. V závere sa budem opakovať. Páchatelia telefonických poplašných správ sú pri prichytení trestaní niekoľkoročným väzením. O. zamestnával svojim falošným obvinením zbytočne kriminálnu políciu. Kto vyčíslil hodnotu zbytočnej práce pani prokurátorky?

Podľa § 345 ods. 1 Tr. Zákona sa prečinu krivého obvinenia dopustí ten, kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jemu trestné stíhanie. To bolo cieľom R. O..

Prokurátorka podala odvolanie proti rozsudku OS TN sp.zn. 4T/86/2016 zo dňa 11.07.2019, ktorým súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1/ TZ, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Súd mal za to, že skutkový dej uvedený v obžalobe nemôže byť trestným činom, keďže absentujú obligatórne znaky - a to objektívna stránka trestného činu - lživé obvinenie inej osoby z TČ a subjektívna stránka - chcenie, vedomosť páchatel'a, že iného lživo obviňuje z trestného činu.

Aj keď súd svoje rozhodnutie odôvodnil, s jeho názorom sa nestotožňujem, mám za to, že vykonané dôkazy nevyhodnotil riadne a v celom kontexte ďalších zistených skutočností, pričom odvolanie prokurátorky považujem v celom rozsahu za dôvodné a správne.

Je evidentné, a aj z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný O. zaslal Generálnej prokuratúre elektronickou poštou upravený (neúplný) videozáznam, ktorý zhotovil security kamerou v aute, kedy som preberala vnučku miesto jej matky, podľa vyjadrenia obžalovaného O., ktoré zaslal prokuratúre, som ju mala vytrhnúť z auta, pričom nevziať z auta jej veci a počas nariekania dieťaťa, že chce svoje veci spustiť aj spŕšku vulgárnych nadávok na adresu jeho a jeho mamy. Prokuratúru žiadal o vyhodnotenie spomínanej situácie z pohľadu možného zneužívania maloletej, resp. týrania zverenej osoby a ohrozovania mravnej výchovy.

Súd po vykonaní dokazovania zastával ten názor, že opísanie skutku v e-mailovom podaní nie je možné hodnotiť ako objektívne nepravdivé obvinenie, keďže podľa názoru súdu obžalovaný mohol moje konanie vnímať subjektívne spôsobom, akým ho opísal.

Podľa názoru súdu nejde o trestnoprávne relevantné uvedenie nepravdy. Rovnako má súd za to, že nebolo dokázané, že obžalovaný si bol vedomý toho, že ním uvádzané skutočnosti v podaní odporujú pravde.

Podľa môjho názoru súd vykonané dokazovanie nevyhodnotil správne, zároveň opomenul uviesť aj ďalšie okolnosti s vecou súvisiace - zvlášť týkajúce sa úmyslu obžalovaného.

Podľa § 345 ods. 1/ TZ sa trestného činu krivého obvinenia dopustí ten, Kto iného lživo obviní z trestného činu v úmysle prívodiť jeho trestné stíhanie.

Objektom citovaného trestného činu je záujem na ochrane pred lživými obvineniami z trestného činu a na dôvodnej činnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, pričom pod pojmom lživého obvinenia sa rozumie vedomé nepravdivé oznámenie skutkových okolností o trestnom čine a jeho páchatel'ovi.

Objektívna stránka spočíva v lživom obvinení z trestného činu, čiže v objektívne nepravdivom obvinení založenom na vymyslených skutkových okolnostiach či zamlčaní závažných okolností. Táto stránka činu bola v celom rozsahu naplnená, keďže obžalovaný, napriek tomu že si bol vedomý toho, čo spravil, a plač dieťaťa náročky vyprovokoval, skutkové okolnosti popísal tak, že si niektoré okolnosti vymyslel a niektoré zamlčal (napriek tomu, že mal evidentne kompletný kamerový záznam (a nie len výsek predložený GP), pričom ma lživo obvinil z týrania dieťaťa, jeho zneužívania a ohrozenia mravnej výchovy.

Na základe jeho obvinenia som bola preverovaná operatívnymi zložkami polície.

Obvinený R. O. ma teda lživo obvinil zo spáchania trestného činu/činov, ktorých som sa mala dopúšťať na mojej vnučke. Mám za to, že vedome a nepravdivo informovalo skutkových okolnostiach, teda o tom, kedy, kde a ako mal byť trestný čin spáchaný a kto je jeho páchatel'. Jednoznačne mu ale išlo o to, aby jeho podnet bol vyhodnotený ako podnet na trestné stíhanie konkrétnej osoby.

Je smutné, že takéto zneužívanie práva realizuje cez maloleté dieťa, pričom sa bráni tým, že mu ide len o blaho dieťaťa.

Pri oznamovaní mojej údajnej trestnej činnosti si musel byť vedomý nepravdivosti svojich informácií, a generálnej prokuratúre naschvál odovzdal len časť videozáznamu, ktorý neoprávnene, bez súhlasu dotknutých osôb zhotovil.

Tu dávam do pozornosti Metodické usmernenie č. 3/2013 Kamerové informačné systémy osobných údajov vo vozidlách vypracované Úradom na ochranu osobných údajov, ktoré hovorí o tom, že "Autokamera je vo vozidle umiestňovaná spôsobom umožňujúcim monitorovanie situácie pred vozidlom, za vozidlom, alebo v jeho interiéri. Vo vzťahu k okoliu vozidla ide prevažne o monitorovanie priestorov prístupných verejnosti (napríklad monitorovanie ulice, po ktorej sa vozidlo pohybuje)." Z uvedeného je zrejmé, že autokamera neslúži na nahrávanie situácií, ktoré sa dejú na ulici, a ktoré by bez jej vedomého a účelového prestavenia nebolo možné na kameru zachytiť.

Z uvedeného metodického pokynu rovnako vyplýva, že "Súčasťou získavaných údajov sú aj osobné údaje, ktoré nezodpovedajú účelu prevádzkovania autokamery (náhodní chodci, vodiči iných vozidiel, a podobne). Uvedenej skutočnosti musí zodpovedať spôsob spracúvania týchto osobných údajov, najmä neprípustnosť ich zverejňovania, sprístupňovania a poskytovania tretím stranám, ako aj ich bezodkladná likvidácia podmienená splnením účelu prevádzky autokamery. "

Vyňatie prevádzkovania autokamery spod pôsobnosti zákona o ochrane osobných údajov je podmienené kumulatívnym splnením nasledujúcich podmienok:

autokameru prevádzkuje fyzická osoba - jednotliviec,
autokamera je prevádzkovaná v režime výlučne osobných alebo domácich činností, čo v praxi znamená, že účelom získavania osobných údajov je ochrana práva právom chránených záujmov fyzickej osoby, ktorá autokameru prevádzkuje, resp. priebežná dokumentácia situácie v bezprostrednej blízkosti vozidla (pred vozidlom, vo vozidle, za vozidlom) pre prípad potreby preukazovania mechanizmu vzniku dopravnej nehody alebo škodovej udalosti, preukazovania úmyselného alebo neúmyselného poškodenia parkujúceho vozidla, preukazovania neoprávneného použitia alebo krádeže vozidla, prípadne iného incidentu v oblasti verejného poriadku a bezpečnosti a preukazovania zodpovednosti za škodu alebo ujmu spôsobenú týmito udalosťami,
uchovávanie vyhotovených záznamov zodpovedá priebežnému vyhotovovaniu dokumentácie v určitej časovej slučke (spravidla podľa kapacity úložiska L pričom doba uchovávania takto vyhotovených záznamov nesmie byť v zjavnom rozpore s účelom ich vyhotovovania; v uvedenej súvislosti možno za akceptovateľnú dobu uchovávania považovať 15 dní, tzn. záznamy nevyužitú na účel uvedený v bode d) by mali byť v tejto lehote zlikvidované,
vyhotovené záznamy možno využiť len na účely uvedené v bode b) a okrem týchto prípadov nesmú byť sprístupnené alebo poskytnuté tretej strane a nesmú byť zverejnené

Je teda zrejmé, že svojim konaním obžalovaný O. porušil takmer všetky podmienky používania bezpečnostnej autokamery, a ním získaný a upravený záznam použil na moje obvinenie. Mám za to, že obžalovaný aj ním použitý kamerový záznam vyhotovil úmyselne, pričom situáciu na zázname nahranú účelovo vyprovokoval. Ako som uviedla vo svojej výpovedi, vždy, keď z auta vystupuje, kameru popraví aby snímala to, o čo má záujem a nebola využívaná na účel, ktorému má prioritne slúžiť.

Ďalšou podmienkou trestnosti TČ krivého obvinenia je, že páchatel trestného činu si je vedomý nepravdivosti svojich informácií, o čom musel byť obžalovaný O. taktiež uzrozumený, keďže on sám bol iniciátorom spornej situácie (čo potvrdili aj svedkovia), ktorú si nahral a túto nahrávku použil- avšak nie v takom rozsahu a v takej dejovej súvislosti, aby táto zobrazovala skutočnú situáciu, ale túto nahrávku upravil a poskytol ju tak, aby potvrdzovala jeho obvinenie voči mojej osobe.

Naviac túto nahrávku v rozpore so zákonom rozposlal po štátnych orgánoch, či kamarátkach mojej dcéry, čím sa zrejme dopustil aj ohovárania. Jeho podanie na generálnu prokuratúru bolo podané vedomo a úmyselne, pričom mám za to, že jeho jediným úmyslom bolo privodiť mi trestné stíhanie, aj s ohľadom na to, koľko trestných konaní už predtým začal voči mojej osobe, čo mal konajúci súd rovnako preukázané.

Jeho počin, t.j. zaslanie spornej nahrávky na GP sa odohralo až 1,5 roka po celom incidente. Aj tu je zrejmý jeho úmysel a vedomosť, že koná s určitým cieľom. Konajúci súd vyhodnotil dôkazy spôsobom, ktorý vyhovoval jeho rozhodnutiu, a nie objektívne, pričom pri rozhodovaní nevyhodnotil všetky dôkazy, i výpovede svedkov, ktoré sa zhodovali v tom, že správanie sa obžalovaného bolo účelové, provokatívne.

Naviac, mám vedomosť o tom, že obžalovaný O. sporný videozáznam v jeho upravenej verzii šíri ďalej a oslovuje ním ďalšie osoby. Je teda zrejmé, že napriek tej skutočnosti, že je proti nemu v tejto veci stále vedené trestné konanie, v ohováraní mojej osoby na základe nezákonne získaného videozáznamu neustále pokračuje, pričom sa nedá predpokladať, že to robí neúmyselne.

Plne sa stotožňujem s návrhom prokurátorky, aby bol rozsudok OS TN 4T/86/2016 zo dňa 11.7.2019 zrušený a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry sa stotožnil s odvolaním, ako aj jeho písomnými dôvodmi a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Splnomocnenec poškodenej sa pripojil k návrhu prokurátora. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní prokurátora nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

S poukazom na obsah odôvodnenia odvolania prokurátora bolo v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. v prvom rade úlohou odvolacieho súdu ustáliť, ktorú z vád, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por. prokurátor namieta vo vzťahu k napadnutému rozsudku.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátorom navrhnutý dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., uvedený v petite písomných dôvodov odvolania podaného v neprospech obžalovaného, v danom prípade aj vzhľadom na dôvod oslobodenia obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. logicky nemôže byť daný. V tomto prípade je potrebné si uvedomiť, že okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, sa stal. Z uvedeného dôvodu je úplná zhoda v skutkových záveroch, zisteniach, medzi prokurátorom v obžalobe a súdom v napadnutom rozsudku ohľadne skutkových zistení. Z uvedeného dôvodu preto logicky nemožno dospieť k odôvodnenému záveru, podľa ktorého skutkové zistenia okresného súdu, zhodné so skutkovými zisteniami prokurátora v obžalobe a podľa názoru odvolacieho súdu majúce úplnú

oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, by vôbec mohli trpeli nejasnosťou alebo neúplnosťou v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Ako vyplýva z vecných dôvodov podaného odvolania, prokurátor v nich namietal správnosť záverov okresného súdu o naplnení subjektívnej (zavinenie obžalovaného) a objektívnej (podriadenie zisteného skutkového stavu pod príslušnú skutkovú podstatu) stránky trestného činu. Podľa názoru posudzovanie týchto otázok je už realizáciou aplikácie ustanovení Trestného zákona na zistený skutkový stav, teda otázkou právneho posúdenia zisteného skutkového stavu veci. Ak teda prokurátor v dôvodoch odvolania namietal správnosť posúdenia uvedených otázok okresným súdom, namietal tak správnosť aplikácie ustanovení Trestného zákona okresným súdom na prejednávany prípad v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

S poukazom na uvedené a na ustanovenie § 62 ods. 1 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že prokurátor z hľadiska vymedzenia prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu v podanom odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. reálne vytýka vadu napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a nie v dôvodoch odvolania formálne označenú vadu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Preto odvolací súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s odvolaním prokurátora vytýkanými vadami zameral svoju prieskumnú povinnosť na zistenie prípadnej existencie väd napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd v prvom rade dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané uvedenie vymyslených, vedome nepravdivých skutkových okolností zo strany obžalovaného v podaní, adresovanom okresnej prokuratúre. Okresný súd veľmi správne poukázal na to, že podľa ustálenej a doposiaľ nespochybnenej súdnej praxe pod pojmom „lživé obvinenie“ v zmysle § 345 ods. 1 Tr. zák. treba rozumieť objektívne nepravdivé obvinenie, ktoré sa zakladá na vymyslených skutkových (!!!) okolnostiach o tom, kedy a ako došlo k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal. Tento obsah právneho pojmu „lživé obvinenie“ zrejme nespochybňuje žiadna zo strán tohto konania, čo odvolací súd vyvodzuje z podaní všetkých strán v rámci odvolacieho konania, vrátane prokurátora a poškodenej, ktoré strany vo svojich konaniach na takýto obsah pojmu „lživé obvinenie“ výslovne aj poukázali. V súvislosti s prejednanou vecou odvolací súd tiež považuje za nevyhnutné v súlade s uvedenou definíciou zdôrazniť, že pre naplnenie objektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. sa vyžaduje, aby páchatel uviedol vymyslené skutkové okolnosti, pričom z hľadiska naplnenia objektívnej stránky tohto trestného činu nie je vôbec právne významné, ako toto konanie páchatel právne označí. Takýto výklad vyplýva nepochybne z toho, že trestné stíhanie sa vedie pre skutok a nie pre jeho právnu kvalifikáciu. Preto pre trestné stíhanie pre uvedený trestný čin je významné, či páchatelom uvedené skutkové okolnosti sú vymyslené a nie názor, ako páchatel tieto skutkové okolnosti právne posudzuje (viď napr. aj neviazanosť súdu právnym posúdením skutku prokurátorom v obžalobe podľa § 278 ods. 3 Tr. por.)

S poukazom na to, že vykonané dokazovanie bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, že obžalovaný v otázke skutkových okolností, teda toho, čo sa konkrétne udialo v reálnom svete, neuviedol žiadne nepravdivé a vymyslené skutočnosti, aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu v danom prípade nemôže byť naplnená objektívna stránka trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. Preto pre posúdenie naplnenia objektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v prejednanom prípade ani podľa názoru odvolacieho súdu už nemôžu byť významné hodnotiace úsudky obžalovaného, uvedené v skutkovej vete obžaloby a napadnutého rozsudku, o prípadnom právnom posúdení ním uvedených skutkových okolností. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom okresného súdu v napadnutom rozsudku, podľa ktorého názoru predmetným skutkom nebola naplnená objektívna stránka trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., ani iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a nebol dôvod na záver, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie.

S poukazom na správnosť uvedeného záveru okresného súdu o nenaplnení objektívnej stránky trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd považuje za správny a v súlade so zákonom výrok napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. Z tohto dôvodu z hľadiska posúdenia správnosti a zákonnosti napadnutého rozsudku

odvolací súd považuje za právne nevýznamné ďalšie úvahy okresného súdu o nenaplnení aj subjektívnej stránky trestného činu v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu odvolací súd v rámci tohto rozhodnutia nepovažuje za potrebné sa k týmto záverom vyjadrovať ako k otázke, rozhodnej pre posúdenie tejto veci.

Pokiaľ ide o argumentáciu poškodenej na podporu odvolania prokurátora v jej vyjadreniach v rámci odvolacieho konania, s poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval túto argumentáciu za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že ani poškodená vo svojich vyjadreniach nespochybňovala záver okresného súdu, že skutok v celom jeho rozsahu, uvedenom aj v obžalobe, sa jednoznačne stal. Pokiaľ poškodená poukazovala na iné konania obžalovaného, ktoré neboli uvedené v obžalobe, okresný súd a ani odvolací súd v tomto konaní nemal právomoc po skutkovej ani právnej stránke posudzovať tieto iné prípadné konania obžalovaného, pretože podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobe.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.